

I. Indledning.

De Forenede Nationers 13. plenarforsamling afholdtes ved hovedsædet i New York i tiden 16. september—13. december 1958.

13. plenarforsamling kom i størstedelen af dette tidsrum til at virke i en forholdsvis rolig international atmosfære. De første uger af samlingens generaldebat var dog præget af krisen i Formosastrædet, men situationen her afspændtes ret hurtigt. I øvrigt indeholdt de fleste af generaldebattens indlæg en anerkendende omtale af de positive resultater, som det var lykkedes De Forenede Nationers 3. ekstraordinære plenarforsamling i august 1958 at nå frem til i problemerne omkring Det Mellemste Østen.

Som fremtrædende politiske spørgsmål, behandlet af plenarforsamlingen, må nævnes nedrustningsspørgsmålet og spørgsmålet om verdensrummets fredelige anvendelse. I det første af disse spørgsmål nåede man til enighed om en resolution, der udvider nedrustningskommissionen til at omfatte alle De Forenede Nationers medlemsstater. Derimod lykkedes det ikke at opnå enighed om de sider af nedrustningsproblemet, som længe har været præget af divergenser mellem Øst og Vest, herunder f. eks. spørgsmålet om en indstilling af kernevåbenforsøg med eller uden kontrol.

I spørgsmålet om verdensrummets fredelige anvendelse blev der med betydeligt flertal, men mod Sovjetblokkens stemmer, vedtaget en resolution om nedsættelse af en ad hoc-komité, som skal have til opgave at undersøge forskellige nærmere opregnede spørgsmål i forbindelse med problemerne omkring udnyttelse af verdensrummet. Da denne ad hoc-komités sammensætning imidlertid ikke kunne godkendes af Sovjetunio-

nen, meddelte den sovjetiske repræsentant, at Sovjetunionen ikke vil tage del i denne komité's arbejde.

Af andre politiske spørgsmål, som plenarforsamlingen behandlede, kan nævnes Cypern-spørgsmålet, hvor en resolution, der opfordrer parterne til at fortsætte bestræbelserne for at finde frem til en fredelig, demokratisk og retfærdig løsning i overensstemmelse med FN-pagten, blev enstemmigt vedtaget, samt Algier-spørgsmålet, hvor det ikke lykkedes at få vedtaget nogen resolution.

Blandt de mere betydningsfulde resolutioner må nævnes beslutningen om indkaldelse af en FN-konference med den opgave at behandle spørgsmålet om søterritoriets udstrækning samt spørgsmålet om fiskerigrænser. Konferencen skal ifølge resolutionen finde sted i Genève i marts eller april 1960. Endvidere kan anføres plenarforsamlingens beslutning om at genoptage sin 13. samling den 20. februar 1959 for at behandle spørgsmålet om Camerouns fremtid. Yderligere må nævnes en resolution om oprettelsen af en specialfond („The Special Fund“), for hvis midler udvidet støtte skal ydes til bistandsarbejde, som allerede udføres af De Forenede Nationers program til teknisk bistand til underudviklede lande.

Plenarforsamlingen behandlede ligesom i tidligere år i øvrigt bl. a. en lang række problemer i forbindelse med formynderskabsområder og ikke-selvstyrende områder, flygtningesagen samt beredskabsstyrken m. v.

Under 13. plenarforsamling optoges Republikken Guinea som 82. medlem af De Forenede Nationer.

II. Den danske delegation.

Den danske delegation havde følgende sammensætning:

Repræsentanter:

Minister for udenrigsøkonomi Jens Otto

Krag, formand for delegationen i tiden 16.-27. september 1958,
fhv. minister Ernst Christiansen, formand for delegationen fra den 28. september 1958 og indtil samlingens slutning,